

ESPAI D'OPINIONS

Nº91
Novembre 2011

Francisca Mas Busquets

Candidata al Senat per Mallorca

PSM-IV-ExM-EQUO

PENSA EN DIFERENT, PENSA EN FEMINISME

No és còmode per jo ser candidata a una institució com és el Senat espanyol, però ens permet de fer algunes coses ben necessàries en un moment en què es compromet el lent camí cap a l'emancipació femenina.

Primer, fer **trobades amb dones per escoltar i explicar**, exercici profitós per encarar amb coratge aquesta crisi pensada i provocada per una elit política i econòmica depredadora.

El nostre repte no acaba dia 20 perquè necessitem una implicació i una resposta social contundent proporcional al que està passant i per això ens cal gent que faci virtut de l'oposició a l'opinió majoritària, que no accepti submisament aquest atac contra les conquestes socials.

També, **cercar i estudiar quin efecte immediat té la crisi en les dones**. I una anàlisi feminista no es pot limitar de cap manera a una anàlisi macroeconòmica (què passa amb l'ocupació, les pensions o el cost dels serveis públics). S'ha de fer també una anàlisi microeconòmica, és a dir el que passa a ca nostra, en les relacions personals. Les xifres són eloqüents en els dos àmbits i no les concretaré perquè són als anuaris i a les memòries. La conclusió, però, és inapel·lable: ha augmentat la pobresa, la feina no remunerada i la solitud de les dones.

Amb l'augment de la desigualtat que vivim, augmenta la feminització de les tasques de cura. I aquesta paraula, cura, simplement vol dir la gestió quotidiana de la vida i la salut de les persones.

I hem de tenir ben present que la desigualtat és corrosiva, podreix les societats des de dins, atès que es perd l'estabilitat cívica i política. Citaré un home, Arcadi Oliveres repeteix que el món s'acaba dividint en 2 sempre oposats jeràrquicament: homes/dones; rics/pobres; guanyadors/perdedors. Les dones esteim als 3 llocs.

Per això, **hem de donar a conèixer les alternatives de les dones, especialment de les economistes feministes**.

El nostre programa, en posar les persones al centre, assumeix el primer postulat d'aquesta economia crítica que exigeix un tomb d'aquest sistema capitalista, que necessita la desigualtat per surar.

Ara és el moment de fer propostes a curt termini per a les persones que estan en situacions difícils però mentre també s'han de plantejar propostes a mitjà i a llarg termini, que són les que poden canviar el sistema.

És urgent començar el debat ètic sobre què entenem per viure bé, quines són les condicions de vida que volem garantir socialment. Construir una altra lògica econòmica i reivindicar la cura de les persones com a eix d'un potent exercici redistributiu, incrementant la despesa social dirigida a posar en marxa infraestructures públiques de qualitat en aquest sector i també revertir el procés privatitzador del sistema educatiu i sanitari recuperant estàndards de qualitat, universalitat i gratuïtat, tot amb una reforma impositiva profunda.

Hem de sortir de la crisi amb més igualtat. El contrari, a més d'injust, és ineficient.

En relació a la desigualtat que patim les dones el **primer és no recular** i defensar el manteniment i la millora de lleis ja existents, amb propostes com:

-Canviar la llei electoral per evitar que torni a passar que de 11 llistes, just 3 estiguin encapçalades per dones. La fórmula cremallera és la que assegura més visibilitat i presència.

-Assegurar una dotació econòmica suficient per a l'aplicació de la llei de la dependència

-Augmentar les ajudes econòmiques per a les dones que pateixen violència. Punt més dramàtic, 70 dones mortes. La violència física, psicològica i econòmica cap a les dones és encara avui endèmica i és una violència que la crisi reforçarà.

-També s'han d'augmentar les ajudes per als fills i filles que no cobren les pensions.

-Mantenir la regulació del dret a l'avortament i dels drets de matrimoni i l'adopció en parelles homosexuals i compliment efectiu dels principis de la legislació internacional de drets humans, en relació a l'orientació sexual i a la identitat de gènere.

Però **també hem d'avançar:**

-Creant ocupació en sectors socialment útils.

- Modificant els permisos de paternitat perquè siguin obligatoris i intransferibles.

-Per raons de dignitat, acabar amb els anuncis de prostitució als mitjans de comunicació social.

-També per raons de dignitat, proposar una llei que prohibeixi totes les vestimentes que impedeixin la comunicació i la identificació de les persones; tema força polèmic perquè duu a confusions indesitjables. És ben cert que hi ha el perill de la islamofòbia i d'altres actituds xenòfobes però això no és motiu per oblidar el que considerem essencial: la reivindicació de la dignitat i de la

igualtat de la dona, de la necessitat que es respectin els nostres drets sense cap excusa cultural, religiosa ni identitaria.

-Presentar la Llei d'igualtat de tracte afectiu-sexual.

- I un punt bàsic: igualtat de gènere en el sistema de pensions perquè la societat reconegui el valor social del temps i treball invisible de les dones quan el dedicam a la cura dels altres.

El nostre programa s'expressa gràficament amb la **atractiva figura d'un triangle equilàter amb 3 vèrtexs: persona, ecologia i autogovern.**

Pensant en aquesta imatge i en la certesa que com més prest apareixen la desobediència o la resistència, menor és el desastre, vos llegiré les paraules d'una gran poeta catalana, Maria Mercè Marçal, ben coneguda per les feministes, on parla també de tres coses i de la única actitud encertada per canviar,les:

A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.